

ljudeki glas. Kajti na naših shodih ni bilo par skupaj zbornih oseb, marveč bili so zbrani kmetje iz največjih in najpomembnejših občin teh dveh okrajev. Zato pač zdaj mi naprednjaki smemo rečemo: **Ljudstvo je govorilo**, — govorilo in obsodilo prvaško politiko, obsodilo tiste, ki so mu odjedli zadnje upanje... Tako sta se vršila znamenita ta dva shoda!

Prvaški manifest.

Ni si mogoče misliti večje nevarnosti, nego je manifest, ki so ga izdali prvaški poslanci po zaključbi štajerskega deželnega zbora, s katerim hočejo utemeljiti varke obstrukcije svojim volilcem. Včas v začetku začnejo resnico zavijati in pišejo, da jim je takoj od začetka bila nemška večina v zbornici skrajno sovražna in odklonila je baje predloge o podporah za po toči in suši poškodovane. Ta trditve ni nič drugega, nego nečuvstvo jezuitstvo! Resnica je: Poslanec Benkovič govoril je slovenski na dolgo in na široko in od nemške večine ga nikdo ni razumel in tudi ni vedel, o čem da govori, ali o pustnih veseljih ali o svoji odvetniški praksi ali o svoji ljubezni do slovenskega kmeta. Nazadnje je zahteval nemški, naj se da za to in zato podpore. Da bi nemški utemeljil, zakaj da se naj da podpora se mu ni zdelo potrebno! Vsa sloveka pa ve, da se vedno mora utemeljiti, zakaj da se naj podpora da. Če bi to tako navadno bilo, lahko bi kak poslanec nemškim poslancem slovenske srajne bukvice razlagal in potem bi zahteval, toliko in toliko tisoč naj se dovoli tem in tem občinam. Benkovič je stem pokazal, da mu ni toliko za to, da dobi ubogi kmetje podpore, kakor za politično hujkarijo. Vedel je, da ne bo goli predlog za podporo sprejel a premišljeno, prav premišljeno bilo je njegovo postopanje. Storil je le to, da bi zamogel svojim volilcem reči, predlagal sem, naj se vam dajo podpore, a nemška večina je ta predlog odklonila. Benkovič odzvel je podporo, ako bi on v večini poslancev razumljivem jeziku utemeljil svoj predlog, dobili bi Vi kmetje Vašo podporo. A tega ni hotel gospodine Benkovič, vsaslovenska politika mu je več, nego potreba ubogega slovenskega ljudstva.

Dalje pišejo prvaki: Zahteve po železnicih po slovenskih krajih odklonila je nemška večina. Resnica pa je, da se je n. p. železnica Gornjograd-Kamnik nakazala železniškemu odseku. Poglejmo si pa železnico Maribor-Wies! Nemci imajo večino, kaj bi bilo potreba bolj umerno, nego da bi se ta železnica kar čez noč zgradila. A koliko let se že Maribor poteguje za to železnico?

Radi regulacije Drave, Sotle itd. potolažila je baje nemška večina slovenske poslance le z besedami „bo že, bo že“. Kdor le količkaj o izdatkih naše dežele pojma ima, zna se prepričati ali že ve, koliko denarja vrglo se je že v vodo in ravno za regulacije na Spodnjem Štajerju, n. p. za Dravo, Pesnico itd. Da se za leto 1910 ni postavilo nove vsote za regulacijo, krivi so temu le slovenski poslanci sami, ker so s svojo obstrukcijo zaprečeli nadaljnje delo!

Zahtovali smo spremembo lovškega zakona... a nemška večina nas ni hotela slišati! tarnanje dalje prvaki. Kako podla laž je to kaže dejstvo, da je tudi iz nemške večine poslanec Brand isti predlog predložil. Kje je tukaj tedaj najti sovražstva Nemcev proti Slovincem?

Od vsote za brezobrestna posojila odtrgala nam je nemška večina v svoji uradni napram nam Slovincem celih 200.000 kron! — čitamo spet na drugem mestu. O tem naj bi pa že čisto tihi bili ti odrešitelji ljudstva! Do zdaj je izdala naša dežela za brezobrestna posojila velikanstvo vsoto po 4.349.269 kron in čad te vsote dobil je Spodnji-Štajer najmanj tri četrtine. Če se sedaj daja manjše brezobrestnih posojil, krivo je temu le pomanjkanje denarja dežele. Za regulacijo Spodnjega dela Mure, Drave in Pesnice dalo se je mnogo več nego za celi Zgornji-Štajer! Iz vsega je razvidno, da je brezuspešno iskati le iskrice resnice v poročilu slovenskih poslancev.

Omenjeni manifest razpravlja tudi o šolstvu in piše, da se ni ustanovilo slovenske meščanske

šole! Ker ni bila nemška večina za to šolo, je to grozno hudodelstvo! Poglejmo si Kranjsko. Tamkaj so Nemci v manjšini, Slovinci so neomejeni gospodarji cele dežele. Misliti bi tedaj morali, da ja mora tam mrgoleti čisto slovenskih meščanskih šol! A glej! Eno edino meščansko šolo imajo in ta ni čisto slovenska! In to meščansko šolo podpirala ali subvencionirala je naša dežela skozi več let. Cesar na Kranjskem še ni bilo potrebe, to hočejo slovenski poslanci na Spodnjem Štajerskem! Seveda saj oni ne bi plačevali te šole!

Z nečuvstvo predrznostjo je dalje baje zahtevala nemška večina da se ne otvori kmetijska šola pri Sv. Jurju! To je podla laž! Noben ud ni takšnega predloga stavil!

O deželni meščanski šoli v Celji, katero mnogo slovenskih otrok obiskuje, pišejo, da je dežela oziroma nemška večina nameravala jo v varstvo mesta Celje dati in da bi stembil obisk te šole slovenskim otrokom zabranjen! Celje je res izreklo, da je pripravljeno prevzeti v svoje varstvo to šolo, in dežela ima en izdatak manj. Da pa potem slovenski otroci ne bi smeli obiskati te šole, da bi jim bilo to zabranjeno, je hinavčina, je podla nevarna laž.

Iz vsega je razvidno, da je vse le naperjeno, volilcem „dokazati“, da Nemci Slovincem niti pičice ne privoščijo, a prvaki to zakrivajo, da vsem prošnjam in zahtevam ni mogoče ustreči; marsikaj pa bi dosegli, če bi jim prva in sveta skrb bilo uspešna delovanje za volice, a ne vsaslovenska politika in hujkarija.

To so Tvoji prijatelji, Tvoji odrešitelji, ubogi kmet! Slovenskim poslancem pa zakličemo: „Ljubite resnico, hčerko Božjo!“

Politični pregled.

Koroški deželni zbor se je te dni zaključil. O podrobnostih celega zasedanja poročamo prihodnjid.

Dolgi evropskih držav. Ob koncu 18. stoletja značali so skupni državni dolgovi vseh držav v Evropi 10 milijonov, l. 1870 pa že 59 in l. 1906 že 122 milijonov markov. Najvažnejše evropske države imajo sledeče državne dolgove:

Države v milijonih na glavo	markov	vsaka plačnina
Nemčija	16.158	266
Anglija	15.780	376
Francosko	24.869	633
Italija	11.189	329
Astrijsko-Ogrsko	12.777	266
Rusija	18.759	134
Spanija	7.677	394
Rumunski	169	192
Belgija	2.609	372
Dansko	261	96
Norveška	385	163
Švedija	432	86
Nizozemska	1.926	344
Portugal	3.587	631
Švica	421	114
Srbija	369	136

Največ dolga ima torej Francoska.

Državni zbor se je spet otvoril. Ves zadnji čas bila so pogajanja klubovnih predsednikov z Bienenrothom, kako da bi se dalo spet „delovati“ za blagor „srečnih“ državljanov in kako bi bilo spet mogoče novim ministrom pomagati ne krmiti. Govorilo se bo spet mnogo, a delalo nič.

Umri je predsednik nemškega državnega zbora, grof Stolberg. Obitelji umrlega izrazili so nemški cesar Viljem, saksoski kralj in drugi nemški vladarji svoje sočutje.

Dunajski župan dr. Lueger nevarno zbolel. In njegovo stanje zelo vznemirljivo.

Demisija nemškega ministra rojaka. Nemški minister rojak dr. Schreiner podal je demisijo, katero je tudi cesar sprejel. Mnenja o vzrokih te demisije, kakor tudi o posledicah so različna.

Graf Aehrenthal v Berlinu. Naš minister zunanjih zader mudil se je te dni v Berlinu kjer je bil tudi gost nemškega cesarja. Z nemškim kanclerjem, Bethmann-Hollwegom imel je priliko se o raznih političnih, gospodarsko-političnih vprašanjih pogovoriti.

Grške. Na Grškem se je vsak čas bati, da izbruhne revolucija. Turčija oprezno pazi na dogodke na Grškem in je za eventualno vojsko pripravljena. Grški kralj namerava se odpovedati prestolu.

Kmetje izdani in prodani!

Ta klic se razlega širom štajerske dežele in ljudstvo je z vsakim dnevom bolj razburjeno. Na mnogih shodih skušajo se klerikalni in liberalni prvaški poslanci oprati, ali to jim ne pomaga. Zatajiti in predlagati ne morejo sledeča dejstva: Prvaški poslanci so razbili deželni zbor in stembil političnim zločinom so naložili krivdo nase:

1. da se ne zgodi nobena potrebna regulacija potoke;
2. da se ne sklepa o nobeni zgradbi prepotrebni železniških zvez;
3. da ne dobivajo kmetje več brezobrestnih posojil za pokončanje gorice;
4. da ne dobijo po toči in suši na beraško palico spravljeni kmetje nobene podpore od dežele itd. itd.

To so dejstva, ki ostanejo pribita in ki jih noben poštenjak ne more utajiti! In kaj imajo prvaški poslanci proti temu povedati? Ničesar! Na češko komando so izdali in prodali slovenskega kmeta!

Sramota!

Dopisi.

Urednik Linhart hudo zbolel. Naš urednik Linhart je hudo zbolel, zato prosimo naše cenjene dopisnike, kojih dopisov se ni moglo v to številko sprejeti, za potrpljenje.

Ormež. „Zastojčaki!“ Koga imenuje „Narodni dnevnik“ zastojčaka? Tebe, kmet ormoškega okraja, Tebe, dragi somišljenik iz Frankovec, Loperič ali Pošinec! Zakaj pa? Ker si baje dobil pri našem shodni zastoj vina in piva! Kar cela štirka se je izpila!! Mi približno, da je to podla laž, laž katere se le slovenski „liberalci“ ne sramuje. Zastojčaki bili so zborovalci v ormoški čitalnici, tam je pivo zastoj v „narodna“ grla teklo, tam se je pušila nova sorta smodk ali cigar „zastoj“. Nekaj fantov si je tam korajžo napilo in potem so prišli na naš shod, trdeč, da ovim „že nekaj smrdi in se boji za obisk“ zato je kar 4 lagričkov piva za vzbujeenje „narodnosti“ čakalo odrešenja! Tebi pa dragi kmet damo nasvet: Če Ti pride kak narodnjak, odpodi ga od Trojega praga, reci mu, za lažljivce in obrekovalce, za zamebovalce kmeta imaš le batine ali bič!

Ormež. („Ljudska veselica v kletarskem društvu.“) Po prvaškem shodu zbralo se je nekaj širbarjev v gostilni kletarskega društva, kjer je prišlo iz samega narodnega veselja do pretepa in o j joj, ravno ti, ki najbolj „narodno čuti“, dobili so jih par gorkin okoli ušes in milo so bogocu podplate pokazali. Drugi dan so ormoški prvaki litanje molili in tolažili bite bratce „keri je za nas bičan bio“.

Iz dravškega polja se nam piše: V nedeljo 20. februarja se je vršil v kazini v Ptujem kmetaki shod glede obstrukcije, katero so prvaški poslanci brezvestno pričeli in nadaljevali, tako da je c. k. namestnik v cesarjevem imenu štajerski deželni zbor zaključil. Nevarni brezvestni poslanci ne vejo nobeni vzrok in niso pustili deželni zbor delati, vsa odgovornost pade na te prvaške brezvestnike. Od 1. do 8. februarja je prvaška gonja trajala, torej osem dni, v teh osmih dni se ni prav nič storilo. Nevarni prvaki so žvekali same neumnosti, samo, da so čas ubijali. Protestni shod 20. februarja je bil akoraj iz vseh občin ptujakega sodnijskega okraja zastopan, dvorana je bila napolnjena z samimi kmeti, ako ravno je bila pot zelo slaba. Točno ob 10. uri je predsednik g. Slawitsch otvoril s prisrčnim pozdravom navzočih velepomembni shod in prečital dopis, katerega je poslal vrši